

РЕШЕНИЕ

№ 5742

гр. София, 22.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **6462** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е по реда на чл. 145, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 186, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № ФК-С 515-0405444/08.06.2020г., издадена от началник на отдел "Оперативни дейности"-С., в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на жалбоподателя, на основание чл. 186 от ЗДДС е наложена ПAM „Запечатване на търговски обект – складова база за светли горива, находяща се в [населено място], ул.Професор И. Г.“ № 1 А и забрана за достъп до него за срок от 14 дни“, стопанисван от жалбоподателя.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, включително липса на конкретни мотиви във връзка със срока за налагане на ПAM. Направено е искане да се отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответната страна – началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк.Г., който оспорва жалбата и моли оспорената заповед да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка по издаване на оспорената заповед.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и становища на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.05.2020г. е извършена съвместна проверка от органите на ТД на НАП и органи на Агенция Митници на търговски обект-складова база за светли горива, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от жалбоподателя Проверката е обективизирана в Протокол за извършена проверка от 21.05.2020г. и е извършена в присъствието на управителя на дружеството-жалбоподател. При проверката е установено, обекта представлява складова база за светли горива, разполагаща с 8бр.резервоари. В обекта има налични 4 броя разходомери към всеки един от резервоарите. Налични са 3 бр.вливни точки и 3 бр.изходни точки. В хода на проверката наличното количество гориво в резервоар 8 е обезпечено от органите на Агенция Митници. При проверката е установено, че наличните разходомери в обекта нямат пломби и стикети от БИМ. След извършената проверка и справка в програмен продукт на НАП за декларираните данни за съдове/съоръжения от ЗЛ, съгласно чл.118, ал.8 от ЗАДС е установено, че към датата на проверката -21.05.2020г. дружеството-жалбоподател не е регистрирало и подало данни към НАП за цитираните резервоари, което е следвало да извърши чрез е-услуга „подаване на данни за наличните съдове/ съоръжения за съхранение и/или зареждане с течни горива за собствени нужди, съгласно чл.118, ал.8 от ЗДДС. Посоченото задължение за търговеца е възникнало на основание чл.3, ал.11 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

Към административната преписка са приложени 4 бр. протоколи за вземане на проба № 27,28,29 и 30 от 21.05.2020г. , с цел да се установи вида на стоката по комбинираната номенклатура(КН). Протоколът за проверка е подписан от дл. лица и от управителя на дружеството, който е дал и писмени обяснения по случая. Представена е справка от НАП, от която се установява, че няма подадени данни за съдове/съоръжения за въведения ЕИК[ЕИК], тоест за жалбоподателя.

Във връзка с установеното нарушение, по отношение на жалбоподателя е съставен Акт за установяване на административно нарушение № F550304/02.06.2020г., който е връчен на управителя на дружеството,на 02.06.2020г. Представени са и др. писмени доказателства: Справка за МПС, за дружеството-жалбоподател, фактура от 31.05.2020г.; заверени копи на касови фискални бонове; заверено копие от Уведомление за приемане на СД, Дневник за покупки и продажби, за данъчен период м. май 2020г. за жалбоподателя.

Въз основа на горното е издадена оспорената заповед от началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл.3, ал.11 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., във вр. чл.118, ал.8 от ЗАДС е наложена ПАМ-запечатване на търговски обект- складова база за светли горива, находяща се посочения по-горе адрес, стопанисвана от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал.1,т.1,„б.“г“ от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС. В оспорената заповед са изложени мотиви относно продължителността на срока, като е посочено, че е взето предвид тежестта на нарушението, последиците от него и видът на търговска дейност.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1-3 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, т.1-5 вкл.от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу акт,

подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, при което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения.

При осъществения съдебен контрол в посочения предметен обхват, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, чиято компетентност е установена от приложената Заповед № ЗДУ-ОПР-16 от 17.05.2016г. на изп. директор на НАП. Следователно, не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК.

Оспорената заповед съответства на изискването за форма по чл. 59, ал.2 от АПК, като съдържа всички изискуеми реквизити, включително правни и фактически основания за издаването и мотиви относно срока на наложената ПАМ.

Съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за липса на конкретни мотиви, обосноваващи срока за налагане на ПАМ. В оспорената заповед се съдържат конкретни и обстойни мотиви относно срока на наложената ПАМ, като срокът е съобразен и с вида на търговската дейност, както и с тежестта на нарушението.

В случая е безспорно установено, че към датата на извършване на проверката - 21.05.2020г. дружеството-жалбоподател е нарушило чл.3, ал.11 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., във вр. чл.118, ал.8 от ЗАДС.

Жалбоподателят е лице по смисъла на чл.118, ал.8 от ЗАДС, тъй като извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива. Съгласно посочената в оспорената заповед разпоредба на чл. 118, ал.8 от ЗАДС „данъчно задължено лице, което извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на Наредбата. Разпоредбата на чл. 3, ал.11 от Наредбата гласи, че лице по чл. 118, ал. 8 ЗДДС, което извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, е длъжно да подава данни в НАП за наличните съдове/съоръжения за съхранение и/или зареждане с течни горива по реда на Глава Девета "б“.

В случая безспорно е установено, че жалбоподателят не е подавал данни в НАП, съобразно задължението по чл.3, ал.11 от Наредбата, във вр. чл.118, ал.8 от ЗАДС, с оглед на което са налице материалноправните предпоставки, предвидени в чл. 186, ал.1, т.1,б.“г“ от ЗДДС за прилагане на процесната ПАМ. Нарушението е безспорно установено с протокола за извършена проверка от 21.05.2020г.

В този смисъл неоснователно е оплакването в жалбата за липса на фактически и правни основания за издаването на оспорената заповед.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорената заповед, които да са отменително основание по смисъла на чл.143, т.3 от АПК.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл.146,т.4 от АПК.

Разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" ЗДДС, която е приложена с оспорената заповед гласи, че принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда и начина за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция по приходите. Както вече се посочи, дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл. 3, ал.11 от

Наредбата, във вр. чл. 118, ал.8 от ЗДДС, за подаване на данни в НАП за наличните съдове/ съоръжения за съхранение и/или зареждане с течни горива на течни горива, поради което наложената ПАМ „запечатване на търговски обект“ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" ЗДДС е приложена правилно и е законосъобразна.

Съгласно чл. 187, ал.1 ЗДДС при прилагане на принудителна административна мярка по чл.186, ал.1 ЗДДС се забранява и достъпът до обекта. Настоящият състав приема, че наложената ПАМ „запечатване и забрана за достъп“ за срок от 14 дни е съобразен с конкретния характер на нарушението и съответства на предвидените от чл.22 от ЗАНН цели. Съгласно цитираната норма принудителните административни мерки се налагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и за отстраняване и предотвратяване на вредните последици от тях. Наложена ПАМ за срок от 14 дни (при законоопределен максимален срок от 30 дни) се явява съразмерна по смисъла на чл.6 от АПК. Запечатването на търговския обект за 14-дневен срок представлява адекватна на нарушението мярка, с нея правата и интересите на търговското дружество не се засягат в по- голяма степен от необходимото за целта, за който актът се издава. Доводи в жалбата в обратен смисъл са неоснователни.

Правно ирелевантни са доводите в жалбата относно липсата на издадено към настоящия момент НП и възможността да заплати наложената с него имуществена санкция, за да бъде отменена наложената ПАМ –запечатване на търговски обект, тъй като мярката по чл.186 от ЗДДС се налага независимо от наложените глоби или имуществени санкции.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева, съгласно чл. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка(ПАМ) № ФК-С 515-0405444/08.06.2020г., издадена от началник на отдел “Оперативни дейности“-С., в ГД “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на жалбоподателя, на основание чл. 186, ал.1,т.1,б.“г“ и чл. 187, ал.1 от ЗДДС е наложена ПАМ „Запечатване на търговски обект – складова база за светли горива, находяща се в [населено място], ул.Професор И. Г.“ № 1 А и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ, ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ [населено място] разноски по делото, за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80(осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд – в 14 дневен срок, от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: